Els ex-maoistes donen una sorpresa als Països Baixos.

Internacional | 26-11-2006 | 01:42

Els demòcrata- cristians han tornat a guanyar les eleccions als Països Baixos, però han perdut tres escons i no podran repetir l'actual coalició de govern amb els liberals, perquè no sumarien la majoria necessària. També han baixat els socialdemòcrates. Ara, la gran sorpresa ha estat el salt enorme que han fet els ex-maoistes del Partit Socialista, que han passat de 9 diputats a 24. VilaWeb us ofereix un informe sobre aquest partit singular.

Al nou parlament també hi haurà nou diputats del Partit de la Llibertat i la Democràcia, contrari a la immigració i, si més no, dos del Partit pels Drets dels Animals. La formació d'un nou govern serà complicada perquè ni el bloc de centre-dreta ni el de centre-esquerra no poden sumar els vots necessaris. Les dues alternatives són: o que els partits petits se sumin a l'una de les dues coalicions, o que es formi una coalició de demòcrata-cristians i de socialdemòcrates. Als Països Baixos hi ha una gran tradició de coalicions: des del segle XIX mai no hi ha hagut cap govern que no hagi estat de coalició de partits.

La pujada del Partit Socialista

Les eleccions actuals són marcades per l'ascens extraordinari del Partit Socialista, d'arrels maoistes. El Socialistische Partij va ser fundat el 1971 com una escissió maoista d'un partit comunista i va adoptar el nom que té ara un any després. Des d'aleshores ha mantingut bones relacions amb el Partit Comunista Xinès.

El PS s'ha dedicat molt intensament, aquests anys, a formar grups de base de molts ordres: sindicals (l'Arbeidersmacht), ecologista (Milieu Aktie Centrum Nederland) o fins i tot de propietaris de pisos. Segurament per això la seva presència política era, fins fa poc, més visible en l'àmbit municipal que no pas en el nacional.

Les seves posicions polítiques han resultat en ocasions molt controvertides. Per exemple, sobre la immigració, els anys vuitanta, havia arribat a qualificar l'arribada dels immigrants de 'complot del capitalisme' per a debolir la consciència del proletariat neerlandès. Amb el pas dels anys el partit ha anat moderant les posicions més extremes, fins que el 1991 va renunciar oficialment al marxisme-leninisme. Aleshores va adoptar el tomàquet vermell com a símbol del partit: 'vitamina' i 'arma llancivola' alhora.

L'any 1994 el PS va aconseguir, per primera vegada, dos escons al parlament, just quan els laboristes maldaven per situar-se cada vegada més al centre. A les eleccions del 2002 va obtenir els nou escons que tenia ara. Al referèndum de la constitució europea del 2005 va ser l'únic partit d'esquerra a demanar el no, i a les municipals d'enguany ja va aconseguir un excel·lent resultat, preludi del d'ahir, que el converteixen en la tercera força política del parlament. Tot i amb això el PS no té cap batlle, perquè s'oposa a la manera com són nomenats als Països Baixos: pel Ministeri de l'Interior. El PS sosté que els batlles han de ser votats pel consell municipal. Al parlament ha representat, en general, la posició més d'esquerra i ha sofert l'assetjament del Partit Laborista, socialdemòcrata, que entre 1994 i 2002 va votar sistemàticament contra tota iniciativa presentada pel PS. El partit amb el qual el PS ha votat més vegades és amb els ecologistes de Groen Links (Esquerra Verda)

El principal dirigent del partit és Jan Marijnissen. El PS declara que té 45.000 militants, ço que el converteix en el tercer partit en nombre d'afiliats.

Al Parlament Europeu el Partit Socialista forma part del grup Esquerra Unida Europea- Esquerra Verda Nòrdica, igual que Esquerra Unida. En canvi, ICV forma part del Partit Verd-Aliança Lliure Europea.

La web del Partit Socialista té un apartat molt complet en anglès.

Fuente: Loste
Autor: Loste